

Krzysztof Spychała

Chróstice, gm. Dobrzeń Wielki, woj. opolskie. Stanowisko B

Informator Archeologiczny : badania 16, 75-76

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

grobu wystąpiła szpila o kulistej główce oraz zdobiony guziczek brązowy.

Opisany grób swą formą oraz rodzajem pochówku wyraźnie nawiązuje do obiektów znanych z obrębu kultury trzcinińskiej. Sprawa jego przynależności kulturowej komplikuje się jednak jeśli weźmiemy pod uwagę materiał zabytkowy. Znalezione naczynia lub ich fragmenty nie wykazują bowiem cech kultury trzcinińskiej. Brak jest np. w ogóle typowej dla tej kultury ornamentyki. Formy zaś naczyń bardziej nawiązują do wczesnożużyckich egzemplarzy ze środkowej Polski niż do okazów znajdujących w obiektach trzcinińskich. Także zabytki metalowe nie wykazują cech II okresu epoki brązu, są na pewno późniejsze, a orientacyjnie można je datować w ramach III okresu brązu. Z ostateczną więc interpretacją chronologiczno-kulturową odkrytego obiektu należy się wstrzymać do czasu przeprowadzenia wnikliwej analizy wszystkich grobów z cmentarzyska datowanych na III okres epoki brązu.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii UJ.

Badania będą kontynuowane.

CHRÓŚCICE, gm. Dobrzeń Wielki
woj. opolskie
Stanowisko B

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof
Spychała. Finansował WKZ w Opolu.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzy-
sko ciałopalne: V okres epoki brą-
zu i okres halsztacki C.

Cmentarzysko położone jest na kulminacji piaszczy-
stej wydmy, około 165 m na północny zachód od kościoła w
Chróścicach, około 850 m na południowy zachód od toru kole-
jowego i około 600 m na północny wschód od drogi do Starych
Siołkowic, w rejonie przysiółka Kwaśno.

Przebadano obszar 2 arów. Odkryto 12 grobów i 4
jamy. Groby w dużej części zniszczone przez orkę. Na wyróż-
nienie zasługuje jeden grób dwupopielnicowy oraz grób, w
którym znaleziono brązową szpilę i fragmenty zabytków z
brązu i żelaza. Zabytki te, a także spalone kości złożone
były w dobrze zachowanych urnach. W innych pochówkach zna-
leżono bardzo zniszczone popielnice i przystawki. Zacho-
wały się głównie dolne części tych garnków.

Podczas badań określono północną i południową
granicę cmentarzyska, które najprawdopodobniej było lokal-
nym miejscem sepulkralnym.

W obrębie przebadanego obszaru na powierzchni
znaleziono miniaturową, kamienną siekierkę oraz dobrze za-
chowany brązowy nóż.

Materiały zostaną przekazane do Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania będą kontynuowane w przypadku zagrożenia stanowiska.

CHWARZNO, gm.Stara Kiszewa
woj.gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Gabriela Jeziorska. Konsultacja naukowa doc.dr hab.Jan Leon Łuka. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Piąty sezon badań. Cmentarzysko wielokulturowe: kultury wielbarskiej i kultury łużyckiej z V okresu brązu.

Prace ograniczono do obiektów występujących w obrębie wieńca I oraz na terenie przylegającym do wieńca od północy. W wieńcu tym w 1981 r. w południowej części pogorzelniska odsłonięto bruk kamienny, częściowo wysunięty poza plan budowli. Po eksploracji bruk ten okazał się wierzchnią warstwą dużej, workowatej jamy o wymiarach 3,40 x 2,40 m głębokiej na 2 m. W wypełnisku tkwiły rozrzucone w nieładzie kamienie, ślady spalonego drewna, grudy polepy, pojedyncze fragmenty ceramiki datującej obiekt na II w.n.e.

Na północ od wieńca, tuż pod warstwą orną odsłonięto drugą jamę, której miąższość stanowiła glina zmieszana z wapnem. W warstwie tej tkwiły fragmenty ceramiki. Boki jamy wyłożone były kamieniami. Dno tworzyła warstwa przepalanej gliny. W górnej części jamy posiadała wymiary 2,50 x 1,90 m, zwężała się stożkowato i na głębokości 74 cm od powierzchni zmniejszyła się do 1,50 x 1,40 m. Był to poziomy dna płaskiego zbliżonego kształtem do koła.

W pobliżu tego obiektu odkryto grób kultury łużyckiej z V okresu brązu - jednopopielnicowy z obramowaniem kamiennym. Chronologię grobu określiła ceramika oraz znaleziona wewnątrz popielnicy brzytwa brązowa o klindze sierpowatej.

Badania będą kontynuowane.

DĘBY, gm.Dobre
woj.włocławskie
Stanowisko 29

patrz
neolit

DOLICE
woj.szczecińskie
Stanowiska 40 i 35

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
Pracownia Archeologiczna
w Szczecinie